कचरस्य दोष्णः सव्यात् । तनिष्ठो यकृतः । वृक्कयोः वृष्ट्यं (!वृश्यं?) कुक्ष्युभयपार्श्वस्थं (कुक्षूभ° Cod.) ग्रामकारमांसद्वयम् (?°ाका°?) ॥१७॥ गुदाङ्गेषु यदतिस्थूलम् । त्र्यङ्गेषु मध्ये ऽवद्येत् । एकचरायै श्रोणेर्दक्षिणायाः ॥१८॥ स्विष्टकृदर्थमाह अथेति । त्रीण्यङ्गानि यस्येति त्र्यङ्गं सौविष्टकृतं हविः तान्येवाह दोष्ण इति सव्यस्य प्रधानार्थमभिहितत्वाद्दक्षिणस्य दोष्णः सकाशादित्यर्थः । त्र्यङ्ग्यायै श्रोणेः स्विष्टकृदर्थायाः श्रोणेः सकाशात् सव्यायाः श्रोणेरित्यर्थः ॥१९॥ लेलयेवेति द्रवद्रव्यवादितस्ततश्चलनं विवक्षितवा[द्र]व्याख्यातम् ॥२०॥ पार्श्वेन पार्श्वास्थिना ॥२४॥ मतस्ने वृक्कौ ॥२५॥ अक्ष्णया पादश्रोण्योर्व्यत्यासेन । अंसौ बाह्वोरुपरिप्रदेशौ । अनूको वङ्क्र्याधारः आयतः पृष्ट्यास्थिविशेषः । ऊर्वोरुपरिभूतौ उच्छ्रितावयवौ सक्थ्यौ (°क्थ्यो Cod.) ॥२७॥ इतः पृथिव्याः सकाशात् ॥३०॥ ये च राक्षसा मे (!) मदीयं यज्ञमुपतिष्ठन्ते प्राप्नुवन्ति ते पशुं विमथिष्यन्ते ॥३६॥३॥८॥

प्राणस्य श्रेष्ठत्वकरणाभिधानमुखेन गुदस्य प्रधानस्विष्टकृदुपयडिष्ट्यर्थं (°यडुष्टार्थं Cod.) त्रेधा विभज्य विनियोगं प्रशंसन्प्रयाजादीनामितराङ्गत्वमाह त्रीणीति । अनुयाजानन्तरं यष्टव्या एकादशोपयज उपरिष्टादाम्नास्यन्ते ॥१॥ शिवः श्रेष्ठः ॥२॥ यो यजमान एनं मेधं मेधार्हं प्रवृद्धमुपनयेत् उपगच्छेत्प्राप्नुयात् ॥५॥ अंसलः प्रवृद्धांसः पुष्टाङ्गः ॥६॥ एको होता । अध्वर्यवे उपयष्ट्रे प्रतिप्रस्थात्रे च ॥१०॥ अत्युपयडूतोमकाश्चत्वार उपयागसप्तकानामनन्तरमाधिक्येन यष्टव्याः ॥१८॥४॥८॥

अत्युपयाजमन्त्रान्विधाय पुनः सृष्ट्यभिवृद्धिहेतुतया (सृष्ट्याभि° Cod.) प्रशंसति स इति ॥१॥ जाघनी वालदण्डः ॥५॥ तज्जोषाय भक्षणायालं पर्याप्तं भवति शुगनुविद्धत्वान्न यागार्हं स्यादित्यर्थः तस्मात्पाकात्पूर्वं शूल (!) परितृष्य पाकं कुर्यात् शूलात्पाक इति (पा° ५.४.६५.) डाजन्तः (डाच अंतः Cod.) पाकात्पूर्वं शूलेन परितर्दनाद्धृग्धृदयशूलं प्राप्नोतीत्यर्थः । पाकोत्तरकालं हृदयं शूलात्प्रवृष्ट्य इतरावयवानामुपरि स्थापयेत् ॥८॥ शूलोपगूहने (हनो Cod.) विषयविशेषं निषेधति स वै नेति ॥११॥५॥८॥

अथ पश्वेकादशिनीं विधातुमाख्यायिकामाह प्रजापतिरिति । रिरिचान-इवामन्यत आत्मानं रिक्तमिव अबुध्यत ॥१॥ अरिक्षि अतिरिक्तोऽभूवम् असृक्षि प्रजासृष्टिमकार्षम् ॥२॥ तस्माद्यः पुमान्प्रस्वामि (!) अनल्पः (?अतल्पः Cod.) सोऽन्नादो भवति ॥३॥ यस्माद्ब्राह्मणस्य पशुषु स्वामित्वमस्ति तस्मादेव कारणात्सव ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा अजिनमाहृत्य संचरति ॥३२॥१॥३॥

अथ सोमाभिषवार्थं वसतीवरीग्रहणं विधातुमाह यत्रेति ॥१॥ ऐत् अस्रवत् ॥४॥ इलयति इतस्ततश्चलति । नेलयन्ति न प्रति विवर्तन्ते ॥५॥ निनाह्यात् स्वगृहस्थितप्रभूतघटादेः सकाशात् । उपावसिते (!) समीपे गृहेऽवस्थितः पर्यवसितो वा दूरगृहस्थितो वा ॥८॥ संतिष्ठते पत्नीसंयाजान्तः समाप्तो भवति । अथ तदा परिहरति वसतीवरीर्वेदेः परितो नयेत् ॥१३॥ दक्षिणेन द्वारेण प्राग्वंशान्निष्क्रम्योत्तरवेद्या दक्षिणश्रोणीं सादयति ॥१४॥ उत्तरवेदेरुत्तरश्रोणीं सादने कंचिन्मन्त्रं निर्दिश्य तस्य वक्ष्यमाणसम्पदतिरेकेण प्रातिकूल्यमभिधाय दक्षिणवेदिश्रोणिसादनमन्त्रमेव सम्पदनुकूलत्वात्सिद्धान्तयति मित्रावरुणयोरित्यादिना यस्मादयं मन्त्रोऽतिरिक्तोऽधिकः अतो वक्ष्यमाणा सप्तपदोपेतशक्वरीछन्दःप्राप्तिलक्षणा सम्पन्न स-